

ନିମ୍ନାମାଣିକରେ

(Worksheet)

e. ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଲେଖ।

(କ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବଚାରୁ ଫେରିବା ଦେଇ ହେବାରୁ ମା
ତା ସମୋଦା ନିପରି ଆତଙ୍କିତ ହୋଇଛନ୍ତି ?

ଉ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରତିଦିନ ଗାଈ ଚରାଉଛାପାଇଁ ବଚାକୁ
ସାଆନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନିଜ ସହିତ କଠଉ ଓ ଚୁଡ଼ା
ନେଇଥିବାରୁ ସମୋଦାଙ୍କର ମା' ମନ ନାନା
ପ୍ରକାରର ଆଶଙ୍କାରେ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ ପଡ଼ି
ଛି । ସେ ଭାବିଛନ୍ତି ଯେ ଚୁଡ଼ା ନେଇଥିବାରୁ
ତାଙ୍କି ଘେରୁ ଶ୍ରୀମଦାକ ଗୋସ୍ତି ପଡ଼ୁଥିବ ।
ଶରୀର ତପକୁ ସହି ନ ପାରି ସେ କୌଣସି
ବୃକ୍ଷ ତଳେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ । କଠଉ
ନ ନେଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପାଦରେ ନିଶ୍ଚୟ ।

ପୁଣି ରକ୍ତ ସ୍ତରପତ୍ତୁର । ସମା ସମ୍ପୁରଣ ବର
ରେ ତାଜିନ । ଏବଂ ନିଶାଚରମାନଙ୍କର ଉପଦ୍ରୁ
ହେଉଥିବ । ଏହିପରି ଭାବରେ ସମୋଦାଙ୍କ
ମାନ ବିକଳିତ ହୋଇଛି ।

(୫) ଦୁରିଚନ୍ଦନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ କାହିଁକି କ୍ଷମାପାଇଁ?

ଉତ୍ତର - ଦୁରିଚନ୍ଦନ ହେଉଛି ଦେବ ଯୋଗ୍ୟ ସୁବାସିତ ଶୋକ
ଚନ୍ଦନ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକାଳରେ ଶରୀରକୁ ଶୀତଳତା ପ୍ର
ଦାନ କରିବାପାଇଁ ଚନ୍ଦନ ଲଗାଯାଏ ଯାହାକି
ସୁନ୍ଦରୀର ସମ୍ପଦ ସନ୍ତାପ, ଦୁଃଖ, ତାପ ଓ ପତ୍ତନ
କୁ ଶାନ୍ତ କରେ । ସମୋଦାଙ୍କ ଜୀବନର କୃଷ୍ଣ
ଥିଲେ ବାଞ୍ଛକାର ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପଦ, ଜୀବନର
ସର୍ବସ୍ୱ । ଯେତେବେଳେ ସେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦରୀରେ
ଲଗାଇ ଆଲିଙ୍ଗନ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କ ସୁନ୍ଦରୀର

ସମ୍ପଦ ଦୁଃଖ, ସନ୍ତୁାପ ଦୁରୀଭୂତ ହୋଇଯାଏ
କ୍ଷତାକ ପାଇଁ ପାଖରୁ ଅନ୍ତର ହେଲେ ଭୟ
ଓ ଆଶଙ୍କାରେ ତାଙ୍କ ମନରେ ବ୍ୟାକୁଳତା
ଭରିଯାଏ ଏବଂ କୋଳକୁ ଯେଉଁ ଆସିଲେ
ସେ ପରମ ସୁଖ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ତେଣୁ
ସେ ନୃଷ୍ଟଙ୍କୁ ହୃଦତାପ ବିନାଶକ ସ୍ୱରୂପମାନ
କୋଳି କହିଛନ୍ତି ।

(ଗ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କିପରି ସତ୍ୟୋଦାଙ୍କ ସୁଖର କାରଣ
ଥିଲେ ?

ଉତ୍ତର - ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପରି ସନ୍ତାନ ସତ୍ୟୋ
ଦାଙ୍କ ଜୀବନର ସର୍ବସ୍ୱ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପଦ
ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନୃଷ୍ଟ ଥିଲେ ନୟନ
ସୁଦିନୀ ସଦୃଶ । କ୍ଷତାକ ପାଇଁ ନୃଷ୍ଟ ପାଖରୁ

ଅନ୍ତର ହେଲେ ସେ ବିଳାପ ନରୀ ଭିତ୍ତୁଥିଲେ ।
 ନୃଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅସର ଲଭିବି ଓ ପରିସ୍ର
 ର ପନ ପରି ଥିଲେ । ଅର୍ଥେ ନୃଷ୍ଟ ନିନ୍ଦୁ ତ
 କା ନାହିଁ ନ ମାନି ଗୋଷ୍ଠରୁଚାରେ ବନନୁ ଶୁ
 କ୍ଷି ଯାଉଥିଲେ । ଜୀବର ଜୀବନ ତଥା ସୁନ୍ଦର
 ନୂହାରା ସଦୃଶ ନୃଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସମସ୍ତ
 ସୁଖର ନାହିଁ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଚକ୍ରବନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ତେ ମା' ପାଉଥିଲେ ଅସୀମ ଆନନ୍ଦ । ଜୀବନ
 ର ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ ପାହୋଇ ସେ ତାଙ୍କୁ କୋଳ
 ର ନେଉଥିଲେ ।

(କ) 'ଅସର ଲଭିବି' ଶ୍ରୀନୃଷ୍ଟଙ୍କୁ କହିବାକୁ କୁହାଯା
 ଇବି ?

(ଖ) ଅସର ଦୃଷ୍ଟିଦାନ ହେବାରୁ ସେ ବାଟ ଖୋଜିବା

ପାଇଁ ନିଜର ବାଡ଼ର ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ ।

ଲଉଡ଼ି ବିନା ସେ କେବଳ ଅସମ୍ଭବ । ସେହିପ

ରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି ମାତା ସତ୍ୟୋଦାଙ୍କର

ଅନ୍ଧର ଲଉଡ଼ି ସଦୃଶ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବିନା ମା

ତା ସତ୍ୟୋଦାଙ୍କର ସୁଖର କଳ୍ପନା ଅସମ୍ଭବ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବିନା ମାତା ସତ୍ୟୋଦାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା

ଅନ୍ଧ ଭଳି । ତେଣୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟୋଦାଙ୍କର

‘ଅନ୍ଧର ଲଉଡ଼ି’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

(ଫ) ନିଜକୁ ତାହାରି ବୋଲି କିଏ କହିଛନ୍ତି ? ଏହା

କାହିଁକି ?

ଉଁ ସତ୍ୟୋଦାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏକମାତ୍ର

ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ସତ୍ୟୋଦାଙ୍କ ପାଖରୁ

ହୁଅନ୍ତିକି ଲୁଚାଇ ନିରୁଦ୍ଧ ହୋଇ । କିନ୍ତୁ ନ

ଧୂଆଁକୁ ନିଜୁ ନୃପ୍ତ ଗୋରୁରାଣା ଗେ ସିବାକୁ ତି
ଦ୍ କରୁଥିଲେ । ବନରୁ ଫେରିବାରେ ବିଳମ୍ବ
ହେବାରୁ ସଙ୍ଗୋପା ବ୍ୟସ୍ତ ଓ ବିକ୍ରତ ହୋଇ ନିଜ
କୁ ଡଙ୍ଗିଣା ବୋଲି ନିଜ ଅନୁତାପ କରୁଥିଲେ ।

୭. ସରକାରୀ ଲେଖା ।

ଧାନ ବହୁ ଥିବ..... ବସିଥିବୁ ପରା

ଉକ୍ତ ପଦ୍ୟାଂଶଟି ଆମ ପଠକ ସାହିତ୍ୟ
ବହିରୁ ନବ "ଅଭିମନ୍ୟୁ ସାମନ୍ତସିଂହାର" କା ଦ୍ଵା
ରା ରଚିତ "ନଳାମାଣିକରେ" ନବିତାରୁ ଆସିଅ
ଛି । ଏଠାରେ ନବି ମାତା ସଙ୍ଗୋପାଙ୍କର ବ୍ୟାକୁଳ
ତା ~~ସମ୍ପର୍କରେ~~ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

~~ସ୍ଵେଦମୟୀ ମାତା ସଙ୍ଗୋପାଙ୍କର~~

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରତିଦିନ ଗୋରୁରାଣା ତି

ଉ

ମାଙ୍କୁ ବନକୁ ଯାଆନ୍ତି । ସେ ନିଜ ସହିତ କଠଉ

ଓ ଚୁଡ଼ା ନେଇକି ଯାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେଦିନ ସେସ

କୁ ନେବାକୁ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ଯାଇଛନ୍ତି । ସେଥି

ପାଇଁ ମାତା ସତ୍ୟୋଦା ନାନା ପ୍ରକାର ଆଶା

କାରେ ଆଜ୍ଞାପିତା ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି । ସେ ଭାବି

ଛନ୍ତି ଯେ ଭୁତା ନ ନେଇଥିବାରୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର

ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗୁଳି ଝାଳ ବହିପଡ଼ୁଥିବ । ଝାଡ଼ି ଖୋ

ସୋଗୁଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କୌତାହା ବୃକ୍ଷ ତଳେ ଆଶ୍ର

ୟ ନେଇଥିବେ । କଠଉ ନ ନେଇଥିବାରୁ ତା

ଙ୍କ ପାଦରେ କଟୁଣା ଫୁଟି ଚାଲୁ ଝରିପଡ଼ୁ

ଥିବ । ସେଥିପାଇଁ କୋପରେ ତୁ ବନକୁ ଯେ

ଭିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିବ । ଏଠାରେ

କବିଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ସୁନ୍ଦର ହୋଇଛି ।

୩. ସତ୍ୟ ଉତ୍ତର ରେ (✓) ଲିଖା ।

(କ) ଅଭିମନ୍ୟୁ ସାମନ୍ତସିଂହାର କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଜନ୍ମ
ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ?

ଉତ୍ତର (ii) ସାତପୁର

(ଖ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବଂଶୀ ସୁନ୍ଦର କିଏ କାନ୍ଧି ଦେଇ ଥା
ଆନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର (iii) ସତ୍ୟବାଦୀ

(ଗ) କେଉଁ ଭାବକୁ ନେଇ ମାତା ସତ୍ୟବାଦୀ ଭାଙ୍ଗି
ହୋଇଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର (iv) ବାସୁଲ୍ୟଭାବ

(ଘ) ନିଶାଚର ମାତାଙ୍କର ଶୁଭୃତ୍ତ

ଉତ୍ତର (i) ଶୁଭିକ୍ଷି

(ଙ) ସଙ୍ଗାଳି - ଅର୍ଥ କେଣ

ଉତ୍ତର (iii) ପ୍ରାଣାଧାର

୧. ତୁମ ମାଆଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖ ।

ମୋ ମାଆ

'ମା' ଶବ୍ଦଟି ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ମଧୁରତମ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ମା' ପରିତ୍ରୀ ପରି ସହନଶୀଳ ଓ ସେହନଶୀଳ । ମା'ର ମମତା ସାରା ଜୀବଜୀବତକ୍ତ ବ୍ୟାପି ରଖୁଛି । ପିତା ଓ ମାତା ଆମ ପାଇଁ ଲେନ୍ଦୁ ଦେବତା । ମୋ ମା' ମୋ ପାଇଁ ଦୁନିଆର ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତି । ମୋ ଜୀବନରେ ମୋ ମା'ଙ୍କ ସ୍ଥାନ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରେ । ମୋର ନିତଦୃଶ୍ୟା ଜୀବନର ମୋ ମା'ଙ୍କ ଭୂମିକା ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସକାଳୁ ଭେଳ ସେ ଗାଧୋଇ ସାରି ଚାନ୍ଦର ପୁଜା କରନ୍ତି । ଏହାପରେ

ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଜନସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ।
ସେ ମୋତେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି । ସେ
ମୋତେ ପାଠପଢ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଦୈନିକ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା
ରୁ ସେ ସେହି ଅସୁସ୍ଥ ହେଲେ ମୋ ପାଇଁ ସମସ୍ତ
କାମ କରି ମୋର ପାଠପଢ଼ିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଚ୍ଚ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । ମୋର ସେହି ଅସୁସ୍ଥ ହେଲେ
ସେ ମୋ ପାଖରେ ଜଣି ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି । ମୁଁ ସଦି
କୌଣସି ଭୁଲ କଲେ ତେବେ ମୋ ଖୁବ୍ ଚା
ପାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ମୋତେ
ଖୁବ୍ ବୁଝାନ୍ତି । ସେ ଯେତେ ଶାନ୍ତି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ
ତାଙ୍କ ଶାନ୍ତି ମୋ ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ସଦୃଶ ।
ସେ ~~ସେହି~~ ବେଳେ ମୋ ଜଳପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା
କରନ୍ତି । ମୋ ଜୀବନର ସବୁ ଭଲମଧ୍ୟ ମୁଁ ମୋ

ମା'ଙ୍କ ସହ ବାହାରେ । ସେ ମୋ ପାଇଁ ପୁଅ
ଜାଣି + ସୁଖ-ଦୁଃଖର ସାଥୀ । ସେ ମୋ
ତେ ସବିଧା ଭାବେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଦିଅନ୍ତି । ସେ
ମୋର ତଥା ପୁରୀ ପରିବାରର ସହ ଦିଅନ୍ତି ।
ସେ ମୋ ପାଇଁ ପୁଅଜାଣି । ମୁଁ ତାଙ୍କର ସୁ
ପୁତ୍ର ଭାବରେ ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବି ।
ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ସବିଧା ସମ୍ମାନ କରେ ଓ ତାଙ୍କର
ସେବା କରିବି । ମୋ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ବାସ୍ତବିକ ମା' ପାଖରେ ମୁଁ ସବିଧା ଚାହାଁ ।